خبر

نگاهی به گزیده شفیعی کدکنی از «دیوان شمس»

شفیعی کدکنی می‌گوید «دیوان شمس» به لحاظ گستردگی واژگان، بین مجموعه‌های شعر فارسی به ویژه بین آثار غزلسرایان یک استثناست.کتاب «گزیده غزلیات شمس» اثر جلال الدین محمد بلخی به کوشش محمدرضا شفیعی کدکنی به تازگی توسط انتشارات امیرکبیر به چاپ سی و سوم رسیده است.چاپ اول این کتاب مربوط به سال ۱۳۵۲ است و حالا نسخه‌های چاپ سی و سومش به بازار عرضه شده‌اند. در معرفی این کتاب آمده است: شفیعی کدکنی در این گزیده تلاش کرده غزل‌هایی را انتخاب کند که از نظر ارتباط حسی و عاطفی بیشتر درخشیده و شناخته شده باشند و آهنگ و موسیقی‌شان هم متمایز از دیگر غزلیات مولانا باشد. دیگر ملاحظه او برای انتخاب غزلیات مندرج در این کتاب، واژگان و زبان شعری آن‌ها بوده که دارای امتیاز و هماهنگی بیشتر و تصویرسازی اصیل‌تری بوده باشند. چون این پژوهشگر می‌گوید مولانا بسیاری از معانی تجریدی را که در قلمرو تاملات او هستند، با تصویرهای خاص خود ملموس کرده و در شعرش، سکوت، تبدیل به نقل ریخته و حالات درونی انسان به شدیدترین وجه ممکن جلوه‌گر می‌شود.

گردآورنده این مجموعه می‌گوید دیوان شمس به لحاظ گستردگی واژگان، بین مجموعه‌های شعر فارسی به ویژه بین آثار غزلسرایان یک استثناست.

این گسترش و تنوع ناشی از وسعت دامنه معانی مورد نظر مولانا و تعبیرات اوست. خلاف بسیاری از شاعران گذشته که خود را در تنگنای واژگان رسمی محدود می‌کردند، مولانا زبان را در شکل جاری و ساری آن به خدمت گرفته است چون معانی فراوان و لحظه‌های متنوع و حال‌ها و تجربه‌های بی‌شمار، استفاده از واژگانی زنده‌تر و فراخ‌تر را می‌طلبیده است. علاوه بر استعمال کلمات و تعبیرات خاص لهجه شرق ایران به ویژه خراسان که نزد سیف الدین فرغانی هم می‌توان سراغش را گرفت، توجه عجیب مولانا به زبان گفتار و زبان توده مردم باعث تشخص زبان شعری و گستردگی بیشتر واژگان او شده است.

زبان از نظر مولانا، وسیله تفهیم و تفاهم است و درست یا نادرست آن را، کاربرد عامه اهل زبان تعیین می‌کند. آن چه مردم می‌گویند ملاک صحت است نه منحصرا آن چه در واژه‌نامه‌ها و آثار اهالی ادبیات ثبت شده است. وی همین حساب خود مولانا هم گاهی در شعرش صورت رایج گفتاری مردم را به کار برده است.

شفیعی کدکنی درباره موسیقی و وزن شعر مولوی در دیوان شمس هم توضیحاتی دارد و می‌گوید چشمگیرترین وجه تمایز موسیقی در این اثر، در موسیقی بیرونی، یعنی در تنوع و پویایی اوزان عروضی اشعار آن است. شاهکارهای مولوی که زمینه اصلی دیوان کبیر را تشکیل می‌دهند، دارای موسیقی با وزن خیزابی و تندی هستند که غالبا از ارکان سالم یا سالم و مزاحفی که به نوعی خاص تلفیق شده‌اند پدید آمده و باعث می‌شود تحرک روح و عواطف سراینده در کل شعر حس شود. گردآورنده «گزیده غزلیات شمس» می‌گوید کوشش‌های مولانا در دیوان شمس، برای استفاده از ردیف و انواع آن و قافیه و صور گوناگونش در هیچ دیوانی از دیوان‌های شعر فارسی سابقه ندارد.

یارمهربان

مرثیه‌ای برای فرزندان آلاء النجار

جمعی از شاعران امروز در شب شعر «دعا کنید آدم زنده بماند» گرد هم می‌آیند تا برای فرزندان شهید دکتر آلاء النجار مرثیه بخوانند. روابط عمومی سازمان هنری رسانه‌ای اوج در خبری اعلام کرد: شب شعر «دعا کنید آدم زنده بماند» در قالب مرثیه‌ای شاعرانه، به یاد و در سوگ فرزندان شهید دکتر آلاء النجار برگزار می‌شود. دکتر «آلاء النجار» پزشک متخصص کودکان در نوار غزه یک هفته پیش، در حالی‌که در بیمارستان ناصر غزه در حال درمان زخمی‌های حملات رژیم صهیونیستی بود، خبر شهادت ۹ فرزند خود را دریافت کرد. او که به نماد تاب‌آوری فلسطینیان تبدیل شده است همسرش دکتر «حمدی النجار» را هم در حملات رژیم صهیونیستی از دست داد.در این شب شعر، جمعی از شاعران از جمله یوسفعلی میرشکاک، ناصر فیض، سعید بیابانکی، علی‌محمد مودب، محمدمهدی سیار، امید مهدی‌نژاد، محمدحسین نعمتی، محمدمهدی خانمحمدی، حسین مؤدب، حسنا محمدزاده و فاطمه افشاریان حضور دارند. اجرای این مراسم را نیز حامد عسگری بر عهده دارد.«دعا کنید آدم زنده بماند» امروز به همت پردیس بین‌الملل سازمان هنری رسانه‌ای اوج ساعت ۱۷ در محل کافه فلسطین واقع در خیابان انقلاب، بین خیابان فلسطین و وصال شیرازی برگزار می‌شود.

سرنوشت مبهم سریالی که در شیراز فیلمبرداری شد

«سووشون» سیمین و نرگس به دربسته خورد

ساترا : سووشون باید مجوز انتشار بگیرد

دانیال طهماسبی نژاد: سریال سووشون، اقتباسی از رمان جاودانه سیمین دانشور به کارگردانی نرگس آبیار، پس از حواشی گسترده در فرآیند تولید و پخش، به دستور قوه قضاییه توقیف شد. این سریال که با سرمایه‌گذاری پلتفرم نماوا و بودجه‌ای بیش از ۲۰۰ میلیارد تومان تولید شده بود، تنها چند ساعت پس از پخش قسمت اول در ۹ خرداد به دلیل نداشتن مجوزهای قانونی و عدم تمکین به مقررات ساترا متوقف و پلتفرم نماوا نیز مسدود شد. این اتفاق، واکنش‌های گسترده‌ای در میان مخاطبان، اهالی فرهنگ و رسانه‌ها به دنبال داشت و سووشون را به یکی از جنجالی‌ترین پروژه‌های سینمایی و تلویزیونی سال‌های اخیر تبدیل کرد.

***آغاز تولید و حاشیه‌های فیلم‌برداری در شیراز**

پروژه سریال سووشون در سال ۹۹ کلید خورد و مراحل پیش‌تولید آن با انتخاب بازیگرانی مطرح چون بهنوش طباطبایی در نقش زری، میلاد کی‌مرام در نقش یوسف، و چهره‌های چون سام درخشانی، فرشته صدرعرفایی، هوتن شکیبا، آزاده صمدی، ترلان پروانه، مجتبی پیرزاده، علیرضا مهران و بهزاد خلج پیش رفت.

فیلمبرداری از خرداد ۱۴۰۱ در مکان‌های تاریخی شیراز، از جمله باغ عفیف‌آباد، ارگ کریم‌خان زند، خانه نصیرالملک و بخش‌هایی از بافت تاریخی شهر آغاز شد. این سریال ۳۰ قسمتی که در بستر تاریخی اشغال ایران توسط متفقین در جنگ جهانی دوم روایت می‌شود، به دلیل انتخاب لوکیشن‌های بکر و حساسیت‌های فرهنگی و تاریخی شیراز، از همان ابتدا در کانون توجه قرار گرفت.

در جریان فیلمبرداری در باغ عفیف‌آباد، انتشار تصاویری از ساخت‌وسازهای موقت، از جمله دکورهای چوبی و فلزی، واکنش‌های تندی را در شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌ها برانگیخت. فعالان میراث فرهنگی این اقدامات را تهدیدی برای بافت تاریخی باغ دانستند و کارزاری با امضای بیش از ۵هزارنفر برای توقف این ساخت‌وسازها راه‌اندازی شد. نرگس آبیار در پاسخ، ضمن حمایت از دغدغه‌های مردم و تأکید بر فعالیت خود در حوزه حفظ میراث فرهنگی، اعلام کرد که دکورها پرتابل بوده و هیچ آسیبی به بنای تاریخی وارد نشده است. وی همچنین از نظارت کارشناسان میراث فرهنگی بر فرآیند تولید خبر داد. با این حال، فشار عمومی و پیگیری‌های سازمان میراث فرهنگی استان فارس منجر به توقف ساخت‌وسازهای موقت شد. این حاشیه‌ها، به‌عنوان اولین چالش جدی پروژه، نگاه‌ها را به سووشون معطوف کرد و برخی منتقدان از عدم هماهنگی کافی با نهادهای مسئول انتقاد کردند.

***فرآیند تولید و انتظارات بالا**

سووشون به دلیل اقتباس از رمانی فاخر و حضور تیمی حرفه‌ای، از ابتدا با انتظارات بالایی همراه بود. رمان سیمین دانشور که بارها تجدید چاپ شده و به‌عنوان یکی از آثار برجسته ادبیات معاصر ایران شناخته می‌شود، داستان خانواده‌ای ایرانی را در پس‌زمینه‌ای تاریخی و اجتماعی روایت می‌کند. نرگس آبیار، که پیش‌تر با فیلم‌هایی چون شبی که ماه کامل شد و شیار ۱۴۳ توانایی خود را در روایت‌های تاریخی و احساسی نشان داده بود، با انتخاب این پروژه قصد داشت اثری ماندگار در حوزه اقتباس ادبی خلق کند. تیم تولید اعلام کرد که سریال با دقت بالایی به متن رمان وفادار بوده و تلاش شده فضای دهه ۲۰ ایران با جزئیات بازسازی شود.

استفاده از لباس‌های محلی، گویش شیرازی و لوکیشن‌های تاریخی شیراز، از جمله ویژگی‌های برجسته این سریال بود که در تبلیغات اولیه نیز بر آن تأکید شد.

با این حال، فرآیند تولید با چالش‌های متعددی مواجه شد. علاوه بر حاشیه‌های مربوط به لوکیشن‌ها، گزارش‌هایی از مشکلات مالی و تأخیر در پرداخت دستمزد برخی عوامل منتشر شد که البته توسط تیم تولید تکذیب شد.

همچنین، انتخاب برخی بازیگران که پیش‌تر در آثار جنجالی حضور داشتند، گمانه‌زنی‌هایی درباره محتوای سریال ایجاد کرد. نماوا اعلام کرده بود که سووشون با هدف ارائه اثری فرهنگی و فاخر تولید شده و قرار است در کنار پخش سریال، نسخه‌های سینمایی نیز اکران شود. این وعده، انتظارات را بیش از پیش افزایش داد.

***حواشی پخش و توقیف ناگهانی**

با نزدیک شدن به زمان پخش، گمانه‌زنی‌هایی درباره اکران نسخه سینمایی پیش از سریال مطرح شد، اما نماوا در نهایت اعلام کرد که سریال از ۹ خرداد پخش خواهد شد. با پخش قسمت اول، موجی از واکنش‌ها در شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌ها شکل گرفت. برخی سکانس‌ها، از جمله صحنه‌های عاشقانه و رقص که به گفته منابع قرار بود حذف شوند، بدون ویرایش پخش شدند و اعتراضات گسترده‌ای را برانگیخت. کاربران شبکه‌های اجتماعی این صحنه‌ها را مغایر با ارزش‌های فرهنگی و عرف جامعه دانستند و خواستار توقف پخش شدند.

تنها چند ساعت پس از پخش قسمت اول، ساترا (سازمان تنظیم مقررات صوت و تصویر فراگیر) اعلام کرد که سووشون هیچ‌گاه تأییدیه فیلمنامه یا مجوز تولید دریافت نکرده و به دلیل تخلفات متعدد، دستور توقیف آن صادر شده است. در پی این اقدام، پلتفرم نماوا مسدود شد و دسترسی به سریال قطع گردید. نماوا در بیانیه‌ای اعلام کرد که ۲۰ دقیقه از محتوای سریال به دلیل ممیزی حذف شده بود، اما اختلاف بر سر ۶۲ ثانیه از محتوا باعث توقیف شد. این پلتفرم همچنین وعده داد که هزینه اشتراک خریداران بازگردانده شود.

نرگس آبیار در بیانیه‌ای تند، توقیف سریال را نتیجه بازی‌های پیچیده و پنهان ساترا دانست و اظهار داشت که ممیزی‌های غیرمنطقی، بخش‌هایی از روایت را حذف کرده و صداقت اثر را خدشه‌دار ساخته است. وی افزود حتی تبلیغات محیطی سریال ممنوع شد و این اقدام را توهین به شعور مخاطب و بی‌احترامی به تلاش سه‌ساله تیم تولید خواند. آبیار پرسید چگونه سریالی که بر اساس رمانی فاخر ساخته شده و بارها مورد تأیید مراجع فرهنگی قرار گرفته، تنها چند ساعت پس از پخش توقیف می‌شود. او خواستار پاسخگویی نهادهای مسئول شد و از فشارهای پشت‌پرده سخن گفت.

***واکنش‌ها و پیامدها**

توقیف سووشون واکنش‌های متفاوتی را به دنبال داشت. برخی گروه‌های فرهنگی و کاربران شبکه‌های اجتماعی از این اقدام حمایت کردند و معتقد بودند سریال به دلیل محتوای نامناسب و عدم رعایت خطوط قرمز فرهنگی، شایسته توقیف بود. در مقابل، برخی هنرمندان و مخاطبان، این تصمیم را شتاب‌زده و غیرمنصفانه دانستند و آن را ضربه‌ای به صنعت سریال‌سازی و اقتباس ادبی در ایران خواندند. انجمن صنفی کارگردانان سینمای ایران در بیانیه‌ای از توقیف سووشون ابراز تأسف کرد و خواستار بازنگری در فرآیند ممیزی شد.

معاون ساترا در پاسخ به انتقادات، تأکید کرد که سووشون بدون طی مراحل قانونی تولید و پخش شده و ادعاهای سازندگان درباره حذف محتوا صحت ندارد.

وی افزود: این نهاد علیه اتهامات مطرح‌شده توسط آبیار و نماوا پیگیری قضایی خواهد کرد. از سوی دیگر، برخی منابع آگاه مدعی شدند که فشارهای خارج از ساترا، از جمله گروه‌های خاص و رسانه‌های منتقد، نقش مهمی در توقیف سریع سریال داشته‌اند.

***وضعیت کنونی و آینده مبهم**

سووشون که قرار بود نقطه عطفی در اقتباس‌های ادبی و تولیدات نمایشی ایران باشد، اکنون با توقیف و مسدود شدن پلتفرم نماوا، در وضعیتی مبهم قرار دارد.

این سریال نه‌تنها به دلیل مسائل مجوز و ممیزی، بلکه به دلیل حاشیه‌های تولید در شیراز، از جمله اتهامات به آسیب به میراث فرهنگی و محتوای غیرمتعارف، همچنان در کانون بحث‌ها قرار دارد. برخی گمانه‌زنی‌ها حاکی از احتمال رفع توقیف با اعمال اصلاحات است، اما تاکنون هیچ بیانیه رسمی در این باره منتشر نشده است.

این اتفاق بار دیگر بحث‌های قدیمی درباره ممیزی در ایران، توقیف سریال یا هنری و چالش‌های تولید آثار فرهنگی را زنده کرده است. سووشون، که قرار بود ادای دینی به ادبیات کلاسیک ایران باشد، اکنون به نمادی از پیچیدگی‌های تولید فرهنگی در بستر نظارت‌های سخت‌گیرانه تبدیل شده است. آینده این سریال و امکان بازگشت آن به چرخه پخش، همچنان در هاله‌ای از ابهام قرار دارد.

گروه‌های تعزیه فارس گردهم آمدند

معاون هنری فرهنگ و ارشاد: پیشبرد و رفع موانع هنر تعزیه با نشست‌های تخصصی

نخستین همایش بزرگ گروه‌های تعزیه استان فارس با حضور مدیران، پژوهشگران، هنرمندان و فعالان این حوزه در تالار حافظ شیراز برگزار شد.

در این همایش که با حضور مدیران و دست‌اندرکاران گروه‌های تعزیه سراسر استان فارس، اعضای هیئت رئیسه انجمن تعزیه فارس، نویسندگان آثار تعزیه‌پژوهی و پژوهشگران هنر آیینی تعزیه، اساتید برجسته این عرصه، شاعران آیینی، شماری از مدیران ادارات فرهنگی و اجرایی و جمعی از هنردوستان برگزار شد، سخنرانان به تبیین جایگاه و اهمیت این هنر دینی پرداختند. عبدالصمد فهندژ سعدی، رئیس انجمن تعزیه استان فارس در این همایش با اشاره به اهداف همایش و برخی ویژگی‌های تعزیه و هنر شبیه‌خوانی در فارس، به تحلیل آداب و افعال تعزیه و نیز نواهای خاص تعزیه‌خوانی در استان پرداخت.

وی با بررسی نقش رنگ‌ها در تعزیه، این عنصر را از جمله ابزارهای مهم در انتقال مفاهیم دانست و با اشاره به برخی کاستی‌ها و مشکلات موجود در مسیر فعالیت گروه‌های تعزیه، خواستار توجه جدی‌تر مسئولان فرهنگی و اجرایی به این هنر آیینی شد.

***تعزیه، تصویری از مظلومیت عاشورا**

سیدمجتبی علوی، مدیرکل امور زائران و گردشگری استانداری فارس نیز با تأکید بر اهمیت تعزیه، اظهار کرد: تعزیه یکی از بهترین هنرهایی است که مظلومیت امام حسین(ع) و یاران باوفایش را به تصویر می‌کشد و به همین دلیل، این هنر مورد عنایت حضرت سیدالشهدا(ع) قرار دارد.

وی با بیان اینکه برخی از افراد در گروه‌های تعزیه دارای تحقیقات دانشگاهی و آثار تالیفی در این حوزه هستند، افزود: این دانش و پژوهش‌ها می‌تواند پشتوانه محکمی برای توسعه و تثبیت جایگاه علمی تعزیه در کشور باشد.سولماز دهقانی، معاون هنری اداره‌کل فرهنگ و ارشاد اسلامی فارس نیز در سخنانی گفت: نشست‌های تخصصی تعزیه می‌تواند در پیشبرد اهداف این هنر آیینی و رفع موانع موجود، تأثیر بسزایی داشته باشد.

***لزوم همکاری دستگاه‌ها برای اعتلای هنر تعزیه**

در ادامه سیدمصطفی موسوی، رئیس بسیج هنرمندان فارس خواستار همکاری همه‌جانبه دستگاه‌های فرهنگی و اجرایی با فعالان این حوزه شد و تأکید کرد: ارتقای اهداف هنر آیینی تعزیه بدون تعامل و هم‌افزایی ممکن نیست.

گلچین‌نیا، نائب‌رئیس انجمن تعزیه فارس نیز در سخنانی با اشاره به فعالیت‌های انجام‌شده توسط این انجمن گفت: تاکنون سوگواره‌های متعددی در سطح استانی، منطقه‌ای و محلی برگزار کرده‌ایم؛ در حالی‌که هیچ‌گونه همکاری یا حمایت مالی از سوی دستگاه یا نهادی دریافت نکرده‌ایم.وی با اشاره به پیگیری‌های انجام‌شده برای احداث فرهنگسرای تعزیه در استان فارس، افزود: اقداماتی در این زمینه صورت گرفته و امیدواریم این خواسته به زودی محقق شود.

بنا بر این گزارش، در ادامه، جمعی از مدیران گروه‌های تعزیه از شهرستان‌های مختلف استان از جمله زارع از شیراز، دستان از فسا، فرجیان از نورآباد، نظری از کازرون و... به بیان دیدگاه‌ها، مسائل و تجربیات خود در زمینه فعالیت‌های تعزیه پرداختند.

***بررسی ویژگی‌های تعزیه جنوب فارس**

در بخش دیگری از همایش، عمرانی، مدرس حوزه و دانشگاه و پژوهشگر تعزیه، به ویژگی‌های تعزیه در جنوب فارس پرداخت و اظهار کرد: این هنر آیینی یکی از مهم‌ترین دستاوردهای فرهنگی، ادبی، هنری و تاریخی مردم منطقه لامرد و مهر است که از گذشته‌های دور تاکنون با ساختاری نمایشی و زبانی شاعرانه، مخاطبان را با حماسه عاشورا آشنا کرده است.وی که نویسنده کتاب «روایت اول تعزیه در منطقه تراکمه» نیز است، آهنگ و نوای نسخه‌خوانی تعزیه در مناطق جنوب فارس را از ویژگی‌های ممتاز این منطقه دانست و افزود: پیشینیان تعزیه‌خوان این مناطق با ابداع نواهای خاص برای شخصیت‌های اولیا و اشقیا، ساختار منحصربه‌فردی را در شبیه‌خوانی پدید آورده‌اند که همچنان استمرار دارد. این پژوهشگر همچنین اشعار و دیالوگ‌های منظوم تعزیه‌نامه‌ها را گنجینه‌ای گرانبها از ادبیات فارسی توصیف کرد و گفت: این اشعار با استفاده از وزن عروضی مناسب، صنایع ادبی متنوع و واژگان خاص، شخصیت‌پردازی چهره‌های تاریخی را به شکلی هنرمندانه رقم زده‌اند و همین امر جایگاه منحصربه‌فردی به سناریوی تعزیه‌نامه‌ها بخشیده است.

***لزوم ثبت روز ملی تعزیه**

وی در پایان، ثبت روز پاسداشت هنر آیینی تعزیه در تقویم رسمی کشور را یکی از راهکارهای مهم برای گسترش اهداف والای تعزیه دانست و گفت: نباید این قدیمی‌ترین هنر نمایشی دینی ایران با کم‌لطفی و بی‌مهری روبه‌رو شود.یادآور می‌شود، شهر شیراز از دیرباز به عنوان خاستگاه تعزیه مصطلح و شبیه‌خوانی شناخته می‌شود و از این‌رو، توجه بیشتر به این هنر آیینی و ارتقای جایگاه آن در سومین حرم اهل‌بیت(ع) و پایتخت فرهنگ و ادب ایران، از اهداف مهم فرهنگی استان محسوب می‌شود.

دریچه

نگاهی به قلعه شمیران ایوان از دوره ساسانیان تا صفویه

یک باستان‌شناس گفت: قلعه شمیران بخش زرنه شهرستان ایوان اثری است که از دوران ساسانیان تا دوره صفویه پابرجا بود و معماری نظامی داشت.حبیب‌الله محمودیان درباره قلعه تاریخی شمیران اظهار کرد: این اثر تاریخی بر روی صخره‌ای مشرف به رودخانه مرزی کنگیر در بخش زرنه، در فاصله‌ای حدود سه کیلومتری روستای سرتنگ ایوان قرار دارد، موقعیت خاص قلعه در زاگرس مرکزی و مشرف بودن آن به این رودخانه، از جمله عوامل مؤثر در ساخت و بقای آن بوده است.وی با بیان اینکه این قلعه از دوران ساسانی تا پایان دوره صفوی پابرجا بوده است، افزود: قلعه شمیران از سه طرف به رودخانه کنگیر محدود شده و تنها از سمت جنوب دارای دسترسی خشکی است، این موقعیت باعث شده است که قلعه به‌عنوان یک دژ تدافعی مستحکم در منطقه عمل کند.این باستان‌شناس ادامه داد: این بنا دارای پنج برج دیده‌بانی است که یکی از آن‌ها در دژگاه ورودی و چهار برج دیگر در چهارگوشه آن قرار گرفته‌اند، ابعاد کلی سازه ۱۴ متر در ۷ متر است و سقف آن امروزه ویران شده است.وی با اشاره به مصالح به‌کاررفته در ساخت این سازه تاریخی گفت: قلعه شمیران با استفاده از لاشه‌سنگ و ملات گچ نیم‌پخته نیم‌کوب ساخته شده است. فرم بیضی‌شکل بارو و برج‌های مدور، نشان از شیوه‌ای خاص در معماری نظامی این دوره دارد.محمودیان یادآور شد: بررسی‌های اولیه این اثر برای نخستین‌بار در سال ۱۳۸۰ انجام شد و در تاریخ ۲ آذر ۱۳۸۲ با شماره ۸۴۵۸ در فهرست آثار ملی ایران به ثبت رسیدوی درباره معماری تدافعی قلعه تصریح کرد: برج‌های قلعه به شکل مدور و در فواصل نامنظم ساخته شده‌اند، در مورد رواج برج‌های مدور در معماری ایران، دیدگاه‌های مختلفی وجود دارد، گیرشمن بر این باور است که تا پیش از قرن سوم میلادی، معماران ایرانی از برج‌های مدور استفاده نمی‌کردند و این شیوه از دوره ساسانی به کار گرفته شد.

چهره

رضا رشیدپور مطرح کرد

نه ممنوع التصویرم نه ممنوع الکار

رشیدپور گفت: هرگز دلم نمی‌خواهد درباره کسب وکارم صحبتی انجام دهم. چون بلافاصله حرف‌های نابجایی مطرح می‌شود.رضا رشیدپورگفت: یک بار شور جوانی سبب شد تا جمله «کلام هم بیفته دیگه برنمی گردم» را بگویم. در واقع اگر به آن مقطع برگردم، هیچ‌وقت چنین جمله‌ای را نمی‌گویم.وی افزود: باوجود تصور خیلی‌ها به صراحت می‌گویم من ممنوع‌الکار یا ممنوع‌التصویر نیستم. اما احساس می‌کنم زمانی بودن مؤثر است که بتوانی اثری خلق کنی که از آن راضی باشی. شرایط را برای خلق یک اثر موفق مناسب ندیدم. وگرنه پیشنهادهای بسیار زیادی از طرف تلویزیون و تهیه‌کننده‌ها به من شده است. اگر کار نکردم، اهل مظلوم‌نمایی نیستم که بگویم دیگران نگذاشتند من کار کنم. پیشنهادهایی که داده شده، هیچ‌کدام آن چیزی نبوده که دلم می‌خواسته. زیرا دغدغه‌ام همیشه در حوزه فرهنگ و جامعه بوده ولی در این مدت آنها از من تفریح و سرگرمی می‌خواستند. من اهل برنامه‌سازی صرفاً تفریحی نیستم؛ برنامه «سیم آخر» را هم ساختم و اجرا کردم؛ چون احساس می‌کردم شاید باید این دوره‌گذار زود تمام شود تا ما دوباره بتوانیم در تلویزیون کارهای مؤثر اجتماعی و فرهنگی بسازیم.رشیدپور ادامه داد: با این همه اگر برنامه‌ای زنده با محوریت موضوعات سیاسی، اجتماعی و فرهنگی در تلویزیون باشد، با کمال میل آن را اجرا می‌کنم. منتها شرایط واقعاً آن‌طور نیست؛ مدیران تلویزیون آن‌طور فکر نمی‌کنند. ما اهل پاک کردن صورت‌مسئله، کتمان و انکار نباید باشیم و بخشی از وضعی که الان می‌بینیم و از آن به «تاتزاری» یاد می‌کنند، حاصل همین پاک کردن‌ها و انکارهاست. با وجود این هر زمان پیشنهادی بدهند که فکر کنم برای جامعه ارزشمند باشد، حتماً قبول می‌کنم.این مجری مشهور گفت: بارها تأکید کرده‌ام و در این گفت‌وگو نیز دوباره اعلام می‌کنم که تا به حال هیچ‌کس نتوانسته سندی ارائه بدهد مبنی بر اینکه من تاکنون از هر دولتی یک ورق رانت، یک عدد سکه یا یک توصیه‌نامه گرفته باشم. در جزیره کیش مدیریتی دارم که همیشه- برخلاف تصوری که وجود دارد- با سیستم دولتی دچار مشکل بوده است؛ دقیقاً برعکس آنچه که برخی فکر می‌کنند اما متأسفانه وقتی مباحث به فضای مجازی کشیده می‌شود، قضاوت‌ها و ساده‌سازی‌ها زیاد می‌شود. به همین دلیل، هرگز دلم نمی‌خواهد درباره کسب وکارم صحبتی انجام دهم. چون بلافاصله حرف‌های نابجایی مطرح می‌شود.

ماهسون (خواننده ترکیه‌ای) برگزاری کنسرت در ایران را تکذیب کرد

تازه‌ترین ساخته مهدی بهزادپور با عنوان «لو باجت» به مرحله نمایش رسیده است

مستند پنجاهمین سالگرد «آزواره‌ها» تابستان پخش می‌شود

آغاز دوبله «آن‌شرلی» با نصرالله مدقالچی و مریم شیرزاد